

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De triplici dispositione artificali. Capvt IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

*De locis res
vnum.*

qua excoitarint, aut inuenient omittant: ex qua cupiditate sit, ut non modo communia, sed aliena quæque, & frigida amplificationis desiderio intrudant. Ut enim Macedonum Phalanx ex modico, sed lectissimo militum numero confusa, suis praesidio, hostibus exitio fuit. Contrà vero innumerabiles Darij copiae suis ipse viribus distractæ, atque laceratae, non tam adiumenta virtutis, quam impedimenta exercitus censebantur. Ita profecto in orationibus evenit, quæ breves, ac substrictæ lectis rebus, ac rationibus instructæ sunt, longè acius percussant animos: contrà longæ, fluctuantes, confusæ, pondus & iactus non habent.

*Examen
styli.*

Sedeat igitur in dispositioni limine iudicium, tanquam Regius Censor, qui inuenta omnia maritius examineret, aliena repudiet, negligat communia, rara, si non ad rem fuerint, non grauatae relinquat, eligat pulchra, neroula, florida, & quod maximum est, recta ad rem collineantia. Multa enim perspè dicuntur fucata, quæ apud imperitos alicuius gratiae lenocinio se insinuant: At si à grauibus viris excutiantur, vel modice pertractentur, statim quasi leuiculi flores in manibus emarcissent. Contrà, quæ sunt acriter excoigatae, & prudentissimo ingenij examine selecta, minus habent simularia venustatis, plus ponderis, & intelligentiæ, ideoque accuratius instruunt, ac delectant diutius.

*Dispositio
triplex &
anis exem-
pla.*

De triplice dispositione in genere.

C A P V T III.

Dispositio à Dialetticis vulgo in tria genera dividitur. Una dicitur naturalis, altera arbitria, tertia artificialis.

Naturalis est, quæ naturæ ordinem sequitur, atque imitatur: atque id quatuor potissimum rebus, tempore, natura, loco, dignitate, quod obseruat Aristoteles in *Logicis*. Tempore, aliud alio prius, posterius dicitur, quemadmodum hodiernus dies prior est crastino, crastinus perendino: Item bellum Macedonicum prius ciuili, Punicum prius Macedonicum. Natura alia alijs priora sunt existendi necessitate, ut solum luce, animal homine: & ad summum totum patribus, catilla cuenatis, subiecta adiacentibus. Loco priora dicuntur, quorum unum præcedit aliud positio: sic ultima celo, cœlum terris dicitur luna.

Dignitate prius est quod præstantius habetur, ut aurum argento, argentum plumbō.

Ordo arbitrarius est, qui nulla certa ratione constat, sed solo dicens, aut scribentis arbitrio dispensatur. Talis est liber Acliani de animalibus, ubi omnia de industria permiscet, & se quis rationem querat: Homo est (inquit) sui arbitrii, licet illi pro voluntate scribere.

Artificialis ordo est, qui ab arte ad aliquem destinatum finem aut voluptratis, aut utilitatis diriguntur, ex quo plerumque minime seruato naturæ ordine, prima posterioribus subiungit. Talis est ordo poëtarum, qui de industria res ab uno non citant, sed à fine, aut medio incipiunt, deinde principia data occasione intermiscent, quod magis pendent animi, & plus ex inopinato rerum euentu, colligant suavitatis. Item artificialis dicitur, quod non sponte naturæ ubique profulus, sed ab arte cultus, & instructus appearat.

De triplice dispositione artificiali.

C A P V T IV.

Aristoteles in *Logicis* triplicem dispositio speciem notat. Una est *analytica*, seu *resolutiva*; altera *compositiva*, tertia *definitiva*.

Analytica quatuor modis fieri, constituite solet. Primo quidem, cum à toto ad partes, quas Philosophi integrantes, Cicero totius appellat, sit processus: ut si quis de toto homine primum dicat, deinde singulas corporis partes pedetentim discutiat. Secundus est, cum non in partes totius, sed in partes generis gradatio: ut si explicata fortitudine, de magnanimitate in aggrediendo, & patientia in tolerando differant. Tertius, cum propositio aliqua gradatim in sua principia resolutur: ut si dicam tolerandum esse dolorem, quia honestum est, & honestum, quia cum virtute coniunctum. Quartus, cum à fine ad media regressus, per similem gradationem instituitur: ut si quis præuideat Rhetorica finem esse benedicere bene dici non posse sine elocutione, elocutionem verbis, quasi corpore, rebus non fecus nec anima constare, ideo inchoandum ab istis illis, qui ad destinatum scopum peruenire velit.

Contraria est dispositio *synthetica*, & quatuor item modis opposita: nam à partibus totius

ad.

ad totum perlabitur: ut cum ab elementis Rhetoricae ad considerationem integræ artis consurgit: similiter in partibus generis, prius temperantiae partes, & momenta, quam ipsum genus considerat. Denique principia enunciationum, prius quam enunciations, media ante finem explicat.

Tertia est definitiva ex utriusque temporie conflata, sive cum res in genere primum definitione explicatur, deinde in partes, sive species tribuitur, quæ & singulæ descriptionibus, proprietatibusque suis illustrantur: ut cum de optimo genere dicendi dicturi, qualiter illud imprimis constitutus, mox varia genera, & species ad veteriorem intelligentiam complectimur: quæ methodus in tradendis disciplinis optima censetur.

De dispositione oratoria.

CAP V.

Dispositio oratoria primum iuxta tria causarum genera, deinde secundum partes, & corpus orationis spectanda. In consultatione, & iudicis, ubi res manu ferme ducunt oratorem, dispositio facilior est, & haec ferme obseruantur.

1. Si quæ sunt ab aduersariis proposita, & iam contra nos inchoata auditorum præjudicia, magnopere laborandum, ut hæc initio refellantur, cum præsertim tota oratio nihil ponderis esset habitura, si quis aduersus existimationem nostram serupulus subeset. Hoc Demosthenes, hoc Cicero, hoc cæteri oratores accuratè obseruantur.

2. Naturali ferè ordine omnia secundum hanc saltem rationem componuntur, ut prius fulciat sequens, quemadmodum in mathematicis probationibus decim ex nouem prioribus dependent.

3. Si animi male affecti medicribus rationibus persuaderi non possunt. Primo robustissima quæque proponuntur, quibus veluti impressa opinio maiori impetu conuultatur, & quasi validus cuneus validiori cuncto trudatur.

4. Si auditorum animi rationes perferant, & expectent, sedata, & molli insinuatione, leuiora aliquando subiectiuntur, quibus gradatim ad maiora ascenditur, vel etiam sparsim collatis argumentis dimicatur. Sed hoc in magna causa fiducia, & aduersariorum imbecil-

itate, quos contemnentes per leuicula argumenta, quasi fustibus, non iustis armis expugnamus.

5. Quod visitatissimum est, robusta initio, quasi hastati milites, robustiora in fine, non secus, ac triarii ponuntur: inualida, quasi imbellis turba, in medium coniunguntur.

Vbi verò plures questiones, aut facta discutienda occurruunt, nisi circumstantiae aliud praescribant, grauiora priori loco calentibus attentione animis, dici oportebit, maxime si ab ijs consequentia approbari, illustrarique possint.

In laudatione qui vitam gradatim narrare solet ordo, censetur nimis oleare scholam, sati. **D**ispositio us est orationem in certa virtutum capita in landatis partiri, & res gestas non ordine naturæ, sed one. artificiali recensere. Hæc secundum diuersa orationis genera, de quibus plenius suis locis.

Quod ad partes attinet, præit exordium, succedit narratio, aut propositio, quam excipiit confirmationis, & hanc claudit peroratio, quanquam in eo pueri, & rudes vehementer errant, qui puram nunquam esse iustum orationem, nisi hæc omnia secundum trias, & **O**rationis communis Rhetorum regulas fuerint religiosè seruata. Ratio, & prudenter eloquentiae rationes non sunt, & temporum semper iuxta scholam, opportunitate multa mutat, addit, succidit, & spectat, non quid schola, sed quid aures auditorum ferant.

In exordio plerumque is seruatur ordo, ut rerum dicendarum propositio præmittatur, cui ratio succedat.

In narratione, & expositione oratoria, si nihil aliud obstat, naturalis temporum ordo seruandus erit. Verum si primæ narrationis partes paulo duriores fuerint, reliquæ vero gratiores, & magis ad rem nostram, non erit alienum ab ijs, quæ benignius audientur, occupare animos: vel si fastidiosæ aures nullas infirmationes ferant, graue esse debet, multa præcidere, & ad ea, quibus causæ vis, & notitia continetur, statim deuenire.

In confirmatione iudiciali, & deliberativa, qualis esse debet dispositio, ex ijs, quæ superius dicta sunt liquet.

In chrijs moralibus, & eruditis orationibus, præclarè instituenda est dispositio, ut non subsistat oratio in istar locusta, exempla vndique, aut dicta, aut fabulas occupans, sed fuso amni similis, tractum habeat, & ad vitum

G. g. 3. Leo.